

[Krarup.]

Hensyn til om de har Eksamen eller ikke, saa at hver Skole kan lægge sin Undervisningsplan, som det passer netop dér, og saa at Eleverne, der kommer der frivilligt, kan arbejde frit med Stoffet, fordi de ved, at det ikke ender med en Eksamen.

Den i § 19 omtalte Statskonsulent er egentlig det eneste betænkelige, jeg finder i hele Lovforslaget, for en saadan kan gøre Folkehøjskolen Skade, hvis han misforstaar sine naturlige Funktioner og optræder som noget som helst andet end det, Ordet betyder, nemlig Raadgiver. Men lad mig have den Fornøjelse at tilføje, at hvis Statskonsulenten altid vil ligne den nuværende tilsynsførende ved Folkehøjskolerne, Dr. Moltesen, saa er Skolen vel faren, for Dr. Moltesen kommer meget nær Idealet som klog og forstaaende og velvillig Raadgiver.

Ellers finder jeg ikke Grund til at sige en hel Del om Lovforslaget. Det er udarbejdet med saa megen Dygtighed og saa megen Forstaaelse af Folkehøjskolens Gerning, at der ikke har været meget at rette i det ved Behandlingen i det andet høje Ting. Dog mener jeg, at der er Grund til at anerkende det grundige Arbejde, som Folketingsudvalget har gjort. De Ændringsforslag, der er gennemført, betyder hver for sig en Forbedring; naa, jeg kan nu ikke tro andet, end at hvis den højtærede Undervisningsminister havde fremsat Lovforslaget først i dette høje Ting, havde vi ogsaa nok her kunnet medvirke til Gennemførelsen af tilsvarende gode Ændringsforslag.

Blandt de Ændringer, der er foretaget ved Behandlingen i Folketingsudvalget, hæfter jeg mig i særlig Grad ved Tilføjelsen til § 1, Stk. 2, hvorefter Undervisningsministeren kan give Dispensation, saa at andre Skoler end netop de udprægede Folkehøjskoler og Landbrugsskoler kan komme ind under Loven. Jeg tænker her paa to Skoler, der allerede er inde under den nugældende Lov, Barnets Højskole paa Hindholm, der ledes af Ludvig Beck og uddanner Børneforsorgshjælper, og Menighedsskolen „Marthabo“ paa Frederiksberg, der ved Siden af Højskolefagene giver Uddannelse til dem, der vil gaa ind i et frivilligt kristeligt Menighedsarbejde. Disse Skoler er altsaa ogsaa i Fremtiden sikrede.

Den ændrede Bestemmelse om Undervisningsministerens Ret til at give Dispensation vil ogsaa kunne faa Indflydelse paa Diakonhøjskolens Forhold, saa at denne kan komme ind i et fastere Leje end hidtil. Man kan om denne Skole sige, at den i de to første Kursus giver Almendannelse, en

Almendannelse, som kvalificerer til det tredje Undervisningsaars specielle Uddannelse, og det glæder mig, at dette tredje Højskoleophold nu ogsaa kan finde Støtte gennem Højskoleloven. Jeg ønsker nemlig meget, at denne Skole skal have Præg af en Højskole, da først det mere almene Højskolekursus, dernæst det efterfølgende udvidede Kursus og endelig det tredje mere specielle Kursus giver god Lejlighed til at sigte uegnede Elever fra og paa denne Maade bedømme Elevernes Evner til denne særlige Livsgerning; tillige hjælper det til den Udvikling af Personligheden, som netop i denne Livsstilling er af saa afgørende Betydning. Det er en Uddannelse, som netop Højskolen kan give, og som i mine Øjne vejer mere til end de tørre Kundskaber, en eventuel Fagskole kunde give dem.

Blandt Højskolerne med særligt Præg vil der ogsaa være Grund til at nævne de tre Sygeplejehøjskoler i Testrup, Rødkilde og Uubberup.

Endelig kan den nævnte Bestemmelse med Tiden blive af Betydning for Dansk Bibelskole, om hvilken man kan sige, at 95 pCt. af dens Elever søger dertil for at faa Del i den Almendannelse, som Bibelstoffet giver, og man kan med fuld Ret sige, at det bibelske Stof er lige saa egnet til Uddannelse som det historiske. Blader man i Folkehøjskolens Historiebog, vil man nemlig finde, at medens Ludvig Schrøder endnu fortalte Myter og Jens Nørregaard fortalte Historie, saa fortalte Ernst Trier Bibelhistorie for sine Elever. Han gjorde det med et saadant Resultat, at en Mand kunde sige: For 25 Aar siden sad jeg paa Skolebænk hos Ernst Trier, og jeg har tænkt paa den Mand, hver Dag jeg har levet siden. — Jeg venter altsaa, at Dansk Bibelskole engang finder sin naturlige, berettigede Plads blandt de Skoler, der støttes gennem denne Lov, og jeg anser det for ønskeligt for alle disse Skoler med særligt Præg, at de kan være sammen under denne Højskolelov, fordi de gensidigt befrugter og hjælper hinanden. Jeg vil gerne spørge den højtærede Undervisningsminister, om han ikke er enig med mig i, at saavel Diakonhøjskolen som Dansk Bibelskole falder ind under disse Bestemmelser lige saa vel som Barnets Højskole og Menighedsskolen „Marthabo“.

Jeg glæder mig over de talrige Bestemmelser i § 8, der fastsætter Statstilskuddet og gør det paa en saadan Maade, at de mindre Folkehøjskoler begunstiges, ikke alene fordi de mindre Folkehøjskoler altid